

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1158/2024
06.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Милинко Трифковић, адвокат из ..., против тужене Агроиндустријско комерцијалне банке „АИК БАНКА“ ад Београд из Београда, коју заступа Марко Репић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3193/22 од 25.01.2023. године, у седници одржаној дана 06.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3193/22 од 25.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3193/22 од 25.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 798/19 од 12.04.2022. године, првим ставом изреке, поништен је као незаконит анекс број 3 уговора о раду од 16.01.2019. године, закључен између тужиље и тужене и заведен под бројем ../19. Другим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 412.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3193/22 од 25.01.2023. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 798/19 од 12.04.2022. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се размотри применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужена уз ревизију није приложила доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Образложења побијаних пресуда за одлуке о усвајању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са владајућим правним схватањем, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 1. и члана 441. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 1. ЗПП, против правоснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Правоснажном пресудом која се ревизијом побија у конкретном случају поништен је анекс број 3. уговора о раду од 16.01.2019. године, закључен између тужиле и тужене и заведен под бројем ../19. Наведени анекс уговора о раду закључен је на основу уговора о раду са претходним послодавцем број .. од 04.06.2015. године, који је са свим анексима пренет код туженог, односно преузет од стране туженог као новог послодавца.

Имајући у виду изложене законске прописе и чињенично стање утврђено у конкретном случају, нема места примени одредбе члана 441. ЗПП, јер одлука о законитости предметног анекса уговора не представља спор о заснивању, постојању или престанку радног односа.

Применом члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио

да није било места разматрању изјављене ревизије као дозвољене применом цитираног прописа, јер је према тужби од 13.03.2019. године вредност спора 1.000,00 динара, што очигледно не прелази ревизијски цензус.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић